

GENERALNY INSPEKTOR  
OCHRONY DANYCH  
OSOBOWYCH  
*Michał Serzycki*

Warszawa, dnia 25 maja 2007 r.

GI-DEC-DESiWM-4/07/17

## DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tj. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku U. S.A., o wyrażenie zgody na przekazanie danych osobowych do A. Inc. z siedzibą na Filipinach, na podstawie zastosowanych wzorcowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie wzorcowych klauzul umownych w związku z przekazywaniem danych osobowych przetwarzającym w krajach trzecich na podstawie Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002),

wyrażam zgodę na przekazanie danych osobowych do A. Inc. z siedzibą na Filipinach.

### Uzasadnienie

U. S.A., zwana dalej Spółką, złożyła do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wniosek o wyrażenie zgody na przekazanie przez Spółkę danych osobowych do A. Inc. z siedzibą na Filipinach, zwanego dalej Importerem, w celu powierzenia przetwarzania danych osobowych. Uzasadniając złożony wniosek Spółka poinformowała, że zawarła z Importerem umowę, której treść jest tożsama z wzorcowymi klauzulami umownymi, stanowiącymi załącznik do decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie wzorcowych klauzul umownych w związku z przekazywaniem danych osobowych przetwarzającym w krajach trzecich na podstawie Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w

zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002), zwanej dalej decyzją Komisji. Spółka przedłożyła również kopie przyjętych umów wraz z załącznikami opisującymi zastosowane przez Importera zabezpieczenia organizacyjne i techniczne.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w toku którego Spółka złożyła dodatkowe wyjaśnienia, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) objęta wnioskiem operacja przekazywania danych osobowych jest częścią szerszej usługi świadczonej przez spółki grupy A. spółkom z grupy U.;
- 2) w celu przeprowadzenia transakcji zostały zawarte następujące umowy:
  - a) „M.”,
  - b) „L.”,
  - c) „Mo.” wraz z klauzulami dotyczącymi ochrony danych osobowych („F.”);
- 3) U. PLC, oraz U. N.V. zawarły następujące umowy:
  - a) „M.” z A. Limited, spółka prawa brytyjskiego (numer wpisu do rejestru [...]), z siedzibą w Wielkiej Brytanii;
  - b) „Mo.” z A. Inc. z siedzibą na Filipinach,
  - c) umowy „M.” oraz „Mo.” zostały zawarte przez U. PLC oraz U. N.V. w imieniu spółek grupy U., w tym w imieniu U. S.A. (kopia stosownego oświadczenia w aktach sprawy);
- 4) niezależnie od M. każda spółka z grupy U., w tym U. S.A., podpisała odrębną umowę „L.”, z odpowiednią spółką grupy A.;
- 5) Spółka zapewniła, że powołane umowy obowiązują między stronami;
- 6) Importer będzie przetwarzał dane w celu świadczenia usług objętych „M.” oraz „L.”, tj. usług (outsourcingu) w zakresie tworzenia, wdrażania i obsługi swych regionalnych aplikacji informatycznych w Europie;
- 7) Planowane jest przetwarzanie danych pracowników U. oraz dostawców i klientów w takim zakresie w jakim są oni osobami, których dane dotyczą;
- 8) Importer został zobowiązany do podjęcia odpowiednich środków organizacyjno-technicznych mających na celu zabezpieczenie przetwarzanych danych osobowych, które zostały określone w załączniku nr 2 do klauzul dotyczących ochrony danych osobowych, które zostały dołączone do „Mo”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

W aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki zasługuje na uwzględnienie. Poprzedzając dalsze rozważania należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tj. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej również ustawą, przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego z zasady zatem jest możliwe tylko wtedy, gdy państwo to zapewnia odpowiedni stopień ochrony danych osobowych, co na gruncie ustawy zostało sformułowane jako zapewnienie gwarancji ochrony danych osobowych przynajmniej takich jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Podkreślenia wymaga, że powołany przepis odzwierciedla treść art. 25 ust. 1 Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), zwanej dalej Dyrektywą, zgodnie z którym państwa członkowskie zapewnią, że przekazywanie do państwa trzeciego danych osobowych poddawanych przetwarzaniu lub przeznaczonych do przetwarzania po ich przekazaniu może nastąpić tylko wówczas, gdy - niezależnie od zgodności z krajowymi przepisami przyjętymi na podstawie innych postanowień niniejszej Dyrektywy - dane państwo trzecie zapewni odpowiedni stopień ochrony.

Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności przedmiotowej sprawy należy uznać, że ustawodawstwo obowiązujące na Filipinach nie daje w pełni gwarancji ochrony danych osobowych co najmniej takich, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Należy jednak pamiętać, że tak ustawa, jak i Dyrektywa przewidują wyjątki od zasady zezwalającej na przekazywanie danych osobowych jedynie do państw trzecich, które zapewniają odpowiedni poziom ochrony. A zatem przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazanie danych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy). Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że decyzja Generalnego Inspektora w

przedmiocie wyrażenia zgody na przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które nastąpiłoby przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, w omawianym przypadku rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie przez administratora danych odpowiedniego poziomu ochrony może w szczególności nastąpić poprzez przyjęcie odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania takiego rozwiązania przez eksportera (przekazującego) i importera (odbiorcę) danych należy wskazać na kompetencję Komisji Europejskiej, która na mocy art. 26 ust. 4 Dyrektywy, jest uprawniona do uznania w drodze decyzji, że określone standardowe klauzule umowne zapewniają odpowiednią ochronę danych osobowych oraz praw i wolności jednostek. Decyzje te wymagają, aby państwa członkowskie nie odmawiały uznania zabezpieczeń ustanowionych w standardowych klauzulach umownych określonych w decyzjach za zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Nie wyłącza to jednak obowiązku spełnienia pozostałych wymogów nałożonych przez właściwe przepisy krajowe.

Zadeklarowanie przez Spółkę zastosowania wzorcowych klauzul umownych, określonych decyzją Komisji, powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze wzorcowymi klauzulami umownymi. Po dokonanej przez Generalnego Inspektora analizie należy stwierdzić, że przedstawiona przez Spółkę umowa w tym zakresie czyni zadość wymogom określonym decyzją Komisji. Jednocześnie, w świetle przedstawionych przez Spółkę informacji należy uznać za wystarczające podjęte przez nią środki organizacyjno - techniczne, które mają na celu zabezpieczenie danych osobowych. W ocenie Generalnego Inspektora stwarzają one uzasadnione gwarancje ochrony przetwarzanych danych osobowych na poziomie nie gorszym niż na terytorium RP.

Generalny Inspektor ponadto wskazuje, że Spółka przekazując dane do Importera nie traci przymiotu ich administratora, gdyż w przedmiotowej sprawie dochodzi jedynie do powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Zgodnie z art. 31 ust.

2 ustawy, podmiot, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych może je przetwarzać wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Ponadto, odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo powierzenia przetwarzania danych osobowych Importerowi, Spółka nadal będzie ponosiła odpowiedzialność za zgodność z prawem przetwarzania powierzonych danych osobowych.

Niezależnie od powyższego należy zaznaczyć, że decyzja Komisji w art. 4 nadaje państwom członkowskim uprawnienie do zakazania lub wstrzymania przekazywania danych osobowych do państw trzecich. Może to mieć miejsce, gdy: a) wykazano, że prawo, któremu podlega odbierający dane nakłada na niego obowiązki w zakresie wyłączającym stosowanie zasad ochrony danych, w zakresie wykraczających poza ograniczenia konieczne w demokratycznym społeczeństwie w rozumieniu art. 13 Dyrektywy, w przypadku gdy wypełnienie tych obowiązków może doprowadzić do poważnego naruszenia gwarancji ustanowionych przez właściwe prawo o ochronie danych i standardowe klauzule umowne; b) właściwy organ ustalił, że odbierający dane naruszył klauzule umowne; c) istnieje duże prawdopodobieństwo, że wzorcowe klauzule umowne nie są lub nie będą przestrzegane, a kontynuowanie przekazywania danych może stworzyć realne zagrożenie wyrządzenia poważnych szkód osobom, których dane dotyczą. Zgodnie zaś z art. 18 ust.1 pkt 4 ustawy, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w szczególności wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego.

Podkreślenia również wymaga, iż niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych na Filipiny jedynie na warunkach określonych złożonym wnioskiem. Jednocześnie, poza zakresem niniejszego rozstrzygnięcia jest kwestia spełnienia przez Spółkę pozostałych przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

Z przytoczonych powyżej względów, w tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych

osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).

